

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

► **B**

**NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 21 päivänä joulukuuta 1982,
eläintaudeista ilmoittamisesta yhteisössä
(82/894/ETY)
(EYVL L 378, 31.12.1982, s. 58)**

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
► <u>M1</u>	Neuvoston asetus (ETY) N:o 3768/85, annettu 20 päivänä joulukuuta 1985	L 362	8	31.12.1985
► <u>M2</u>	Komission päätös 89/162/ETY, tehty 10 päivänä helmikuuta 1989	L 61	48	4.3.1989
► <u>M3</u>	Commission Decision 90/134/EEC of 6 March 1990 (*)	L 76	23	22.3.1990
► <u>M4</u>	Komission päätös 92/450/ETY, tehty 30 päivänä heinäkuuta 1992	L 248	77	28.8.1992
► <u>M5</u>	Komission päätös 98/12/EY, tehty 15 päivänä joulukuuta 1997	L 4	63	8.1.1998
► <u>M6</u>	Komission päätös 2000/556/EY, tehty 7 päivänä syyskuuta 2000	L 235	27	19.9.2000
► <u>M7</u>	Komission päätös 2002/788/EY, tehty 10 päivänä lokakuuta 2002	L 274	33	11.10.2002
► <u>M8</u>	Neuvoston asetus (EY) N:o 807/2003, annettu 14 päivänä huhtikuuta 2003	L 122	36	16.5.2003
► <u>M9</u>	Komission päätös 2004/216/EY, tehty 1 päivänä maaliskuuta 2004	L 67	27	5.3.2004

Muutettu:

► <u>A1</u>	Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirja	C 241	21	29.8.1994
	(mukautettu neuvoston päätöksellä 95/1/EY, Euratom, EHTY)	L 1	1	1.1.1995

(*) Tätä asiakirjaa ei ole julkaistu suomenkielisenä.

▼B

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 21 päivänä joulukuuta 1982,
eläintaudeista ilmoittamisesta yhteisössä
 (82/894/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen, ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

sekä katsoo, että

yhteisö on säännellyt yhteisön sisäistä nautaeläinten ja sikojen, tuoreen lihan, tuoreen siipikarjanlihan sekä lihavalmisteiden kauppaa,

tietyjen tarttuvien eläintautien ilmaantuminen tai esiintyminen on vaaraksi yhteisön karjalle erityisesti sen vuoksi, että ne saattavat levitä yhteisön sisäisen kaupan yhteydessä; nopea ja täsmällinen tiedonkulku on välttämätöntä, jotta yhteisön asetuksissa säädettyjä erilaisia suojatoimenpiteitä voidaan soveltaa,

jokaisen jäsenvaltion velvollisuus on ilmoittaa muille jäsenvaltioille ja komissiolle tietyjen tautien puhkeamisesta tai häviämisestä alueellaan, noudattaen eläinten terveyteen liittyvistä ongelmista yhteisön sisäisessä nautaeläinten ja sikojen kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1964 annetun neuvoston direktiivin 64/432/ETY 9 artiklaa ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston direktiivillä 80/1274/ETY ⁽⁴⁾, terveyttä koskevista ongelmista tuoreen siipikarjanlihan kaupassa 15 päivänä helmikuuta 1971 annetun neuvoston direktiivin 71/118/ETY 11 artiklaa ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston direktiivillä 80/216/ETY ⁽⁶⁾; eläinten terveyttä koskevista seikoista yhteisön sisäisessä tuoreen lihan kaupassa 12 päivänä joulukuuta 1972 annetun neuvoston direktiivin 72/461/ETY 7 artiklaa ⁽⁷⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston direktiivillä 80/1099/ETY ⁽⁸⁾, ja eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä lihavalmisteiden kaupassa 22 päivänä tammikuuta 1980 annetun neuvoston direktiivin 80/215/ETY 7 artiklaa ⁽⁹⁾ sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston direktiivillä 80/1100/ETY ⁽¹⁰⁾,

ilmoittamistavasta ja ilmoitettavista taudeista on säädettävä erikseen; erityisesti tautitilanteesta on tarpeen tehdä määräajoin selvitys kussakin jäsenvaltiossa, ja

ottaen huomioon edellä mainitusta ilmoittamisesta saatu kokemus, mukauttaminen teknisiin tarpeisiin tapahtuu noudattaen menettelyä, jolla saadaan aikaan jäsenvaltioiden ja komission välinen tiivis yhteistyö,

⁽¹⁾ Lausunto on annettu 12/13 päivänä huhtikuuta 1982.

⁽²⁾ EYVL N:o C 112, 3.5.1982, s. 4

⁽³⁾ EYVL N:o 121, 29.7.1964, s. 1977/64

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 375, 31.12.1980, s. 75

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 55, 8.3.1971, s. 23

⁽⁶⁾ EYVL N:o L 47, 21.2.1980, s. 8

⁽⁷⁾ EYVL N:o L 302, 31.12.1972, s. 24

⁽⁸⁾ EYVL N:o L 325, 1.12.1980, s. 14

⁽⁹⁾ EYVL N:o L 47, 21.2.1980, s. 4

⁽¹⁰⁾ EYVL N:o L 325, 1.12.1980, s. 16

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1. Tämä direktiivi koskee seuraavista seikoista ilmoittamista:
 - jonkin liitteessä I luetellun taudin ilmaantuminen,
 - jonkin liitteessä I luetellun taudin ilmaantumiseen liittyvien rajoitusten poistaminen sen jälkeen, kun viimeisin tautipesäke on hävitetty.
2. Tätä direktiiviä sovelletaan noudattaen erityisiä ilmoittamista koskevia säännöksiä, jotka koskevat eläintautien hävittämisen ja/tai ennaltaehkäisyn yhdenmukaistamista.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) ”tilalla” maatalous- tai muuta laitosta, joka sijaitsee jonkin jäsenvaltion alueella ja jossa pidetään tai kasvatetaan eläimiä,
- b) ”tapauksella” jonkin liitteessä I luetellun taudin virallista toteamista missä tahansa eläimessä tai sen ruhossa,
- c) ”tautipesäkkeellä” yhteisön alueella sijaitsevaa tilaa tai paikkaa, jonne on koottu eläimiä ja jossa yksi tai useampi tapaus on virallisesti todettu,
- d) ”primääritautipesäkkeellä” tautipesäkettä, joka ei ole epitsoottisesti yhteydessä aikaisempaan tautipesäkkeeseen samalla jäsenvaltion alueella, siten kuin se on määritelty direktiivin 64/432/ETY 2 artiklassa, tai ensimmäistä tautipesäkettä saman jäsenvaltion eri alueella.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava 24 tunnin kuluessa suoraan sekä komissiolle että muille jäsenvaltioille:
 - liitteessä I luetellun taudin primääritautipesäkkeen havaitsemisesta sen alueella;
 - liitteessä I luetellun taudin ilmaantumiseen liittyvien rajoitusten poistamisesta sen jälkeen, kun viimeinen tautipesäke on hävitetty,
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten on sisällettävä liitteessä II esitetyt tiedot ja ne on toimitettava teleksillä.
3. Klassisen sikaruton osalta pidetään riittävinä tietoja, joista on säädetty yhteisön toimenpiteistä klassisen sikaruton torjumiseksi 22 päivänä tammikuuta 1980 annetussa neuvoston direktiivissä 80/217/ETY ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 80/1274/ETY ⁽²⁾.

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava suoraan komissiolle vähintään jokaisen viikon ensimmäisenä työpäivänä sen alueella havaitun liitteessä I luetellun taudin sekundääripesäkkeestä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 artiklan 2 kohdan soveltamista.

Mainittu ilmoitus käsittää viikon, joka päättyy keskiyöllä ilmoitusta edeltävänä sunnuntaina.

Komissio saattaa toisiaan vastaaviksi eri tiedot, jotka se toimittaa kunkin jäsenvaltion eläinlääkintähallinnolle.

2. Se, ettei komissio saa tietoja, merkitsee, että sekundääritautipesäkettä ei ole esiintynyt 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuna ajanjaksona.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 47, 21.2.1980, s. 11

⁽²⁾ EYVL N:o L 375, 31.12.1980, s. 75

▼B

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten on sisällettävä liitteessä II esitetyt tiedot ja ne on toimitettava teleksillä.

5 artikla

1. Kooditettu muoto, joilla liitteessä II esitetyt tiedot toimitetaan, on laadittava 6 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti ja ennen tämän direktiivin täytäntöönpanoa.

2. Jäljempänä 6 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti voidaan päättää:

- liitteiden täydentämisestä tai muuttamisesta,
- että ilmoittamisen laajuutta, sisältöä ja lukumäärää voidaan tilapäisesti muuttaa ottaen huomioon asianomainen tauti ja sille ominainen epitsoottinen kehitys, sanotun kuitenkin rajoittamatta 4 artiklan soveltamista.

▼M8*6 artikla*

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 178/2002 ⁽¹⁾ 58 artiklalla perustettu elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea.

2. Jos tähän artiklaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY ⁽²⁾ 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

▼B*7 artikla*

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1984 ja ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

8 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

⁽¹⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼ M9*LIITE I***Taudit, joista on ilmoitettava**

Afrikkalainen hevosrutto
Afrikkalainen sikarutto
Lintuinfluenssa (aiemmin linturutto)
Bluetongue-tauti
Naudan spongiforminen enkefalopatia
Klassinen sikarutto
Naudan tarttuva keuhkorutto
Astumatauti
Hevosen enkefalomyeliitti (kaikissa muodoissaan, myös venezuelalainen hevosen enkefalomyeliitti)
Hevosen näivetystauti
Suu- ja sorkkatauti
Räkätauti
Vertamuodostavan kudoksen tarttuva kuolio
Lohen tarttuva anemia
Lumpy skin -tauti
Newcastlen tauti
Pienten märehitjään rutto
Enteroviruksen aiheuttama aivokalvontulehdus (aiemmin Teschenin tauti)
Rift Valley -kuume
Karjarutto
Lammas- ja vuohirokko
Pieni pesäkuoriainen (*Aethina tumida*)
Sian vesikulaaritauti
Tropilaelaps-punkki
Vesicular stomatitis -tauti
Kirjolohen verenvuotoseptikemia.

▼M9

LIITE II

Tiedot, jotka on annettava 3 ja 4 artiklan mukaisessa ilmoituksessa liitteessä I lueteltujen tautien primääristen ja sekundaaristen taudinpurkausten osalta

1. Lähetyksen päivämäärä
2. Lähetyssaika
3. Alkuperämaa
4. Taudin nimi ja viruksen tyyppi, tapauksen mukaan
5. Taudinpurkauksen sarjanumero
6. Taudinpurkauksen tyyppi
7. Tähän taudinpurkaukseen liittyvän taudinpurkauksen viitenumero
8. Tilan maantieteellinen sijainti ja alue
9. Muut rajoitusten alaiset alueet
10. Päivämäärä, jona tauti todetaan
11. Päivä, jona taudin esiintymistä epäiltiin
12. Päivä, jona ensimmäisen tartunnan arvioidaan tapahtuneen
13. Taudin alkuperä
14. Toteutetut torjuntatoimenpiteet
15. Taudille alttiiden eläinten lukumäärä tilalla: a) naudat, b) siat, c) lampaat, d) vuohet, e) siipikarja, f) hevoseläimet, g) kalat, h) luonnonvaraiset lajit, i) mehiläisten tautien tapauksessa on ilmoitettava taudille alttiiden pesien määrä
16. Kliinisen tartunnan saaneiden eläinten lukumäärä tilalla: a) naudat, b) siat, c) lampaat, d) vuohet, e) siipikarja, f) hevoseläimet, g) kalat, h) luonnonvaraiset lajit, i) mehiläisten tautien tapauksessa on ilmoitettava taudille alttiiden pesien määrä
17. Tilalla kuolleiden eläinten lukumäärä: a) naudat, b) siat, c) lampaat, d) vuohet, e) siipikarja, f) hevoseläimet, g) kalat, h) luonnonvaraiset lajit
18. Teurastettujen eläinten lukumäärä: a) naudat, b) siat, c) lampaat, d) vuohet, e) siipikarja, f) hevoseläimet, g) kalat, h) luonnonvaraiset lajit
19. Hävitettyjen ruhojen lukumäärä: a) naudat, b) siat, c) lampaat, d) vuohet, e) siipikarja, f) hevoseläimet, g) kalat, h) luonnonvaraiset lajit, i) mehiläisten tautien tapauksessa on ilmoitettava taudille alttiiden pesien määrä
20. Eläinten lopettamisen (arvioitu) päättymispäivä
21. Eläinten hävittämisen (arvioitu) päättymispäivä.

Sikaruton osalta on annettava seuraavat lisätiedot

1. Välimatka lähimpään sikatilaan
2. Sikojen lukumäärä ja sikatyypit (siitoseläin, lihotuseläin, porsas) (*) tartuntatilalla
3. Kliinisesti tartunnan saaneiden sikojen lukumäärä ja sikatyypit (siitoseläin, lihotuseläin, porsas) (*) tartuntatilalla
4. Diagnoosimenetelmä
5. Jos taudin esiintyminen on vahvistettu muualla kuin tilalla, ilmoitetaan, onko se vahvistettu teurastamossa tai kulkuvälineessä
6. Luonnonvaraisissa sioissa vahvistetut primääriset tapaukset (**).

(*) Noin alle kolmen kuukauden ikäiset eläimet.

(**) Luonnonvaraisissa sioissa vahvistetuilla primäärisillä tapauksilla tarkoitetaan tapauksia, jotka esiintyvät vapailla alueilla eli luonnonvaraisten sikojen klassisen sikaruton vuoksi rajoitettujen alueiden ulkopuolella.

▼ M9**Kalatautien osalta**

Viljelylaitoksissa ja vyöhykkeillä, jotka ovat hyväksytyjä tai tautivapaita, vahvistetut tarttuvan vertamuodostavan kudoksen kuolion, lohen tarttuvan anemian ja kirjolohen verenvuotoseptikemian tartunnat on ilmoitettava primäärisinä taudinpurkauksina. Hyväksytyn viljelylaitoksen tai vyöhykkeen nimi ja kuvaus on annettava lisätiedoissa.